▪ Duminică 13 Iulie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

▪ Joi 17 Iulie

18-19 Rugaciune cu fratii

▪ Vineri 18 Iulie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

VREMEA SCRIPTURII!

13 Iulie	Iosua 18-19	Psalmii 149-150	Ieremia 9	Matei 23
14 Iulie	Iosua 20-21	Fapte 1	Ieremia 10	Matei 24
15 Iulie	Iosua 22	Fapte 2	Ieremia 11	Matei 25
16 Iulie	Iosua 23	Fapte 3	Ieremia 12	Matei 26
17 Iulie	Iosua 24	Fapte 4	Ieremia 13	Matei 27
18 Iulie	Judecatori 1	Fapte 5	Ieremia 14	Matei 28
19 Iulie	Judecatori 2	Fapte 6	Ieremia 15	Marcu 1

"Credința în Dumnezeu este haina ce ajută în orice situație, indiferent de ..."vremea de afară"." – S. Tulics

ANUNȚURI

- Sâmbătă, 19 iulie 2014, începând cu ora 15:00, în biserica noastră va avea loc serviciul divin de căsătorie al fratelui Alin Zanfirescu cu sora Monica Selejan. Ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvinteze legământul pe care îl vor încheia, iar căminul lor să fie mereu sub protecția Lui!

Jivco Deniss – 13.07
Tintoi Elena – 13.07
Pop Gheorghina – 14.07
Paulescu Codruta – 15.07
Pop Felicia – 15.07
Stigelbauer Timotei – 16.07
Chindea Ioan – 18.07
Cuzman Elena – 18.07
Lucuta Alina – 18.07
Miculescu Maria – 18.07
Neiconi Razvan – 19.07

Cântați cu veselie lui Dumnezeu, care este tăria noastră!
Înălțați strigăte de bucurie Dumnezeului lui Iacov!
Psalmii 81:1

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **24** de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

Calea spre rodnicie

13 Iulie

NR. *172*

Dumnezeu seamănă, în vederea secerișului. Acesta este principiul secerișului lui Dumnezeu. "Dacă bobul de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce multă roadă" (Ioan 12.24). Aceasta arată cum a murit Domnul Isus, pentru a ne da viață. Deci calea spre seceriș este prin moarte, prin cruce. Scopul lui Dumnezeu este de a obține roade - bobul de grâu să producă multe boabe. Pentru a arăta clar gândul Lui, Dumnezeu nu a trimis unul sau mai mulți profeți, ci L-a trimis pe propriul Lui Fiu, ca bob de grâu care cade pe pământ și moare, pentru a produce multe boabe. Aducerea de roade nu este determinată de claritatea învățăturii, nici de cunoașterea pe de rost a Scripturii, ci de faptul de a cădea pe pământ și a muri. Aceasta este lucrarea crucii.

Crucea este un fapt, nu o învățătură. Moartea reală produce roade reale. Fără moarte nu există roade. Măsura morții produce măsura vieții. Numărul loviturilor primite determină cantitatea vieții care se va arăta. "Cine își iubește viața o va pierde; și cine își urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru viața veșnică."

Bobul de grâu trebuie să cadă în pământ și să moară, înainte de a aduce multe roade. Înainte de a fi semănat, bobul are un înveliș exterior. Acest înveliș protejează sămânța, ca să nu fie vătămată, dar o și împiedică să aducă roade. Fără spargerea învelișului exterior, viața interioară nu poate ieși la lumină. După ce bobul de grâu a căzut în pământ, începe să aibă loc, în interiorul lui, o reacție chimică, în contact cu solul și apa. După un timp, stratul protector putrezește și se descompune, dar viața din interiorul lui este eliberată. Domnul Isus este bobul de grâu care a căzut în pământ și a murit, aducând multă roadă. Viața din moarte - aceasta s-a întâmplat în cazul Domnului și aceasta trebuie să se întâmple și cu noi. Așadar, principiul aducerii de roade se găsește nu în faptul de a predica, ci de a muri. Toți cei care intră în contact cu tine, își vor da seama dacă ai căzut în pământ și ai murit. Este învelișul tău intact sau a fost zdrobit? Vai, tăria învelișului din mulți este o tărie naturală, după cum și blândețea multora este o blândețe naturală. Tare sau moale, acest înveliș acoperă viața, împiedicându-i pe oameni s-o vadă. Această crustă exterioară nu poate fi îndepărtată, decât prin lucrarea crucii în viața ta. Ce dificil este să intri în contact cu adevăratul sine, dacă omul este nezdrobit! Discuți cu el o oră întreagă și, totuși, simți distanța dintre voi, din cauză că învelișul lui este tare. Dar atingi viața atunci când te întâlnești cu cineva care a fost lovit, frânt, zdrobit de Dumnezeu și a cărui parte naturală, sufletească, a fost zdrobită. O, dacă ar avea loc căderea în pământ și moartea, s-ar produce roade! În ochii lui Dumnezeu, aducerea de roade rezultă din moarte. Lipsa morții - lipsa roadelor! Se poate că zeci de mii de oameni te urmează și, totuși, înaintea lui Dumnezeu, tu nu ai absolut nicio roadă. Cu adevărat, principiul aducerii de roade este acela al morții. Dacă nu moare, bobul de grâu rămâne singur. Dacă nu moare, nu va aduce roade.

Domnul să aibă milă de noi și să ne facă să fim nu doar simple semințe ale Lui, ci semințe care cad în pământ și mor, astfel încât El să obțină multă roadă din noi. *Watchman Nee*

DE CE ATÂTA SUFERINȚĂ?

R. Wurmbrand, Albumul "100 de meditații din închisoare"

Citind Biblia din memorie, singur într-o celulă, am fost izbit de câtă suferință este în ea străbătută. Începe cu catastrofa izgonirii omului din rai și se încheie cu intrarea majorității oamenilor în iad.

De ce oare trebuie să sufere până și sfinții? De ce există suferință până și în lumea animală și vegetală? De ce se nasc copiii în suferință? Este suferința singura metodă pedagogică a lui Dumnezeu? De ce există răul? De ce au suferit creștinii în închisorile comuniste?

După ce și-a dedicat patruzeci de ani din viața sa slujbei misionare, printre aborigenii australieni, un pastor s-a îmbolnăvit. Pentru că era greu bolnav a trebuit să fie transportat pe niște drumuri impracticabile, până într-un oraș. De-abia mai respira. În această stare el a cerut familiei să-i cânte și să-i citească din Biblie. Într-un sfârșit a spus: Încetați cu laudele! I-am slujit toată viața și Lui nu-i pasă de mine. A smuls Biblia din mână soției și a aruncat-o într-un tufiș. Nu putea găsi un răspuns la problema suferinței sale.

Singurul răspuns, care cred că se poate da, este să nu pui nicio întrebare. Când Se afla pe Cruce, Isus L-a întrebat pe Dumnezeu de ce L-a părăsit până și pe unicul Său Fiu. Întrebarea Lui este urmată doar de un semn de întrebare. Tot ceea ce ni se descoperă este că întrebarea există și că putem trăi cu ea.

Un suferind a venit odată la un pastor și i-a pus mai multe întrebări. Pastorul a răspuns: îngenunchează aici în biserică și cere-I lui Isus răspunsul. Omul a replicat: Chiar credeți că voi auzi un glas din cer? – Nu, a răspuns pastorul, dar stând tăcut în rugăciune timp de mai multe ore înaintea lui Dumnezeu, îți dai seama că poți merge mai departe, fără răspuns la toate problemele tale. Acesta s-ar putea să fi fost răspunsul lui Isus și te vei liniști. Nu ai nevoie de altceva decât de pacea Lui care depășește orice înțelegere. Nu ai nevoie de pace și de înțelegere, căci înțelegerea presupune calități pe care cei mai mulți dintre noi nu le avem.

Pavel scrie despre un om care a fost răpit în rai, dar n-a putut comunica nimănui ceea ce a trăit, căci cuvintele pe care le auzise acolo nu pot fi redate. (2 Corinteni 12:2-4)

O legendă spune că Moise a stat odată în meditație lângă o fântână. Un drumeț s-a oprit să bea din fântână și, când s-a aplecat, i-a căzut punga de la cingătoare. Omnul a plecat. La scurt timp un alt om a trecut pe lângă fântână, a văzut punga și a luat-o. Puțin mai târziu, un al treilea s-a oprit să-și potolească setea și s-a culcat apoi la umbra fântânii. Între timp, primul a descoperit că-i lipsea punga și, dându-și seama că nu putuse să o piardă decât la fântână, s-a întors, l-a trezit pe cel ce dormea acolo (care desigur, nu știa nimic), și i-a cerut să-i înapoieze banii. Între cei doi a urmat o discuție, apoi s-au înfuriat și primul l-a omorât pe celălalt. Martor la acestea, Moise i-a spus lui Dumnezeu: vezi, de aceea nu cred oamenii în Tine. E prea multă nedreptate și rău în lume. De ce a trebuit ca primul trecător să-și piardă punga și să devină apoi un ucigaș? De ce a trebuit ca cel de-al doilea să găsească punga cu banii, pentru care nu muncise? Al treilea era complet nevinovat. De ce a fost omorât?

Dumnezeu a răspuns: Îți explic doar o dată... Primul trecător era fiul unui hoț. Punga conținea banii furați de tatăl celui de-al doilea trecător care, găsind punga, n-a luat decât ceea ce i se cuvenea.

Al treilea era un ucigaș a cărui crimă nu avea să fie descoperită niciodată și care a primit de la primul pedeapsa pe care o merita. Pe viitor să crezi că există un sens și o dreptate în tot ce se întâmplă, chiar atunci când nu le înțelegi.

Credința în Dumnezeu este unicul răspuns la taina răului.

AS VREA SA FIU

Petru Dugulescu

Aș vrea să fiu ce azi n-am fost
În ziua mea pierdută;
Înțelegând al vieții rost,
Aș vrea să fiu străjer în post,
Și chiar plătind al jertfei cost,
Eu să rămân în luptă.

Aș vrea să fiu ce n-am fost ieri
Și nicicând înainte;
Prin lumea plină cu plăceri,
Să fiu așa cum Tu îmi ceri,
Să nu m-abat spre nicăieri,
Din drumul vieții Sfinte.

Aș vrea să fiu ce alții nu-s
Și nici nu vor să fie;
Mergând în viața spre apus,
Să nu mă las de valuri dus
Ci să mă-nalț mereu mai sus,
Din timp spre veșnicie.

Aproape-aș vrea să fiu oricând
De cei ce trec prin lume,
Sub greul crucii suspinând
Dar și de cei căzuți din rând,
Rămași în urmă, sângerând -
Răniții fără nume.

Aș vrea să fiu un simplu glas
Care să strige-ntr-una
Că din al mântuirii ceas,
Secunde doar au mai rămas
Și cei ce azi nu vin pe vas,
Se pierd pe totdeauna.

Aș vrea să fiu acel argat
La care El să-i spună
Când se va-ntoarce ca-mpărat,
Privind la tot ce am lucrat
Cu-acei talanți ce mi i-a dat:
"O, bine, slugă bună!"

Și aș mai vrea să fiu ceva:
O rază lucitoare -
Și străbătând în lumea rea
Să duc lumina undeva,
Să încălzesc pe cineva
Și să mă-ntorc în Soare...

Cum te-ai raportat la această zi?

De Melania Leinfellner

`O nouă zi pentru tine. O nouă zi în care ai avut ocazia să pui în practică iubirea pe care o ai față de Dumnezeu și față de oameni. Ai realizat aceste lucruri? Mai sunt câteva ceasuri din zi...și vine noaptea.

`Cu ce-ai ți-ai umplut mintea până în momentul de față? Cu ce ți-ai hrănit sufletul? Ochii tăi înspre ce au privit?

`Ce fel de conversații ai avut? Te-ai gândit la faptul că Dumnezeu îți observă fiecare mișcare? Este El bucuros de felul cum te-ai raportat la această zi?

Te încurajez să trăiești în așa fel încât să Îl onorezi pe Dumnezeu prin comportamentul tău, prin gândirea ta, prin vorbirea ta și prin fiecare acțiune a ta, până la ultima bătaie a inimii tale. Dumnezeu să te ajute la aceasta!